



НАШ ДЕВІЗ: РАЗОМ МИ — СИЛА!

50 плюс

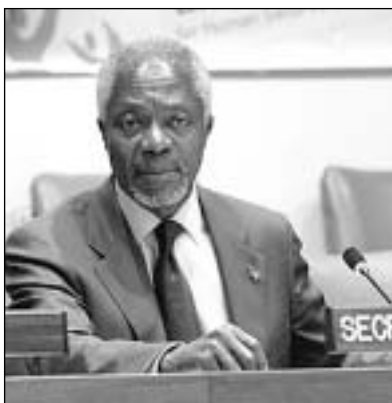
ГАЗЕТА ВСЬОУКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ПЕНСІОНЕРІВ

Заснована в лютому 2003 року
Свідоцтво про реєстрацію
КВ 6981 від 13.02.03

№2-3 (19-20)

Для членів ВАП – безплатно
2006 рік

ДЛЯ ТИХ, КОМУ П'ЯТДЕСЯТ І БІЛЬШЕ



**Із Послання
Генерального
секретаря ООН Кофі
Аннана з нагоди
Міжнародного дня
літніх людей**

У Міжнародний день літніх людей я закликаю уряди та всіх зацікавлених партнерів сприяти побудові суспільства для людей різного віку, подвоїти зусилля для виконання елементів Мадридського міжнародного плану дій з проблем старіння, а також трудитися над зміною ставлення, політичних засад і усталеної практики з тим, щоб у ХХІ столітті величезний потенціал літніх людей був повністю задіяний.

1 жовтня - Міжнародний день літніх людей



Дискримінації літніх – рішуче ні!

Звернення Ради ВАП до літніх громадян України

Шановні співвітчизники!
Відповідно до рішення Організації Об'єднаних Націй 1 жовтня в усіх країнах світу проводиться День літніх людей. Мета цієї акції – привернути увагу

урядів і суспільств до проблем громадян похилого віку. Серед цих проблем найболючішою є дискримінація за віком, тобто негативне або принизливе ставлення до людини через її вік,

нехтування та негативне ставлення до тієї чи іншої вікової групи, особливо до літніх і прес-тарілих людей.

Закінчення на стор.3.

Трохи демографічної статистики

Нині пенсіонери являють собою дедалі більш значну та вкрай неоднорідну частину населення практично всіх країн світу. До 2005 року у розвинутих країнах частка осіб віком до 60 років і старших у загальній чисельності населення зростає до 23% (у 1975 р. було 15%).

З другої половини ХХ ст.

тривалість життя у світі зросла приблизно на 20 років, досягнувши 67 років. Щомісяця приблизно 1 млн. чоловік переступає 60-літній рубіж. 80% з них – у країнах, що розвиваються.

Серед літнього населення найшвидшими темпами зростає чисельність тих, кому 80 років і більше. За прог-

нозом у найближчі півстоліття їх стане більше в 5 разів.

До 2025 р. у розвинутих країнах чоловіки після 60 років житимуть в середньому ще не менше 17 років, а в країнах, що розвиваються, – не менше 16 років. Очікується, що для жінок ці показники складуть відповідно 21 рік і 18 років.

Найбільший розрив у тривалості життя станом на 2002 р. мав місце в розвинутих країнах, де жінки живуть у середньому 80, а чоловіки 72 роки. У країнах, що розвиваються, ці показники, відповідно, становлять 67 та 63 роки.

В окремих країнах (США, Норвегія) розрив порівняно невеликий – 5 років. А ось в Росії, Білорусії і у нас, в Україні він більш як удвічі перевищує цей показник.



1 жовтня — Міжнародний день літніх людей

Чим краще літнім, тим здоровіше

Захист прав і свобод громадян похилого віку, на наше переконання, є однією з найгостріших соціальних проблем сучасності.

Як свідчать глобальні демографічні тенденції, у багатьох країнах світу відбувається зростання чисельності літніх і старих людей. Ця категорія осіб належить до однієї з найбільш вразливих серед усіх прошарків суспільства.

В Україні кожен третій громадянин — пенсіонер або людина передпенсійного віку.

Здавалося б, до цієї категорії населення влада повинна ставитись з особливою увагою, захищати літніх від будь-яких проявів дискримінації за віковою ознакою. Але ми бачимо: влада „не помічає”, що в усіх сферах суспільного життя літні люди потерпають від дискримінації за віком.

Дехто ідеалізує соціальну політику в країнах ЄС. Але й там проблема дискримінації літніх дуже актуальна.

Наприклад, Міжнародна правозахисна організація літніх Age Concern заявила про зростаючу дискримінацію за віковою ознакою. Проведене нею дослідження показало: одна людина з трьох вважає, що дискримінація за останні п'ять років посилилась, а три чверті опитаних не сподіваються, що ситуація поліпшиться в найближчє п'ятиріччя.

Ось чому Age Concern зажадала втручання в цю проблему держав. „Дискримінація літніх, — говорить в заяві цієї організації, — є останньою формою законної дискримінації. Часто вона непомітна й ендемічна в нашій культурі”.

Літня людина відчуває дискримінацію в усіх сферах життя. Всеукраїнська асоціація пенсіонерів (ВАП), якій незабаром виповниться шість років, всю свою діяльність спрямовує на захист прав літніх громадян, на послідовну боротьбу з проявами вікової дискримінації, показуючи приклад іншим громадським організаціям, які об'єднують літніх, у правовій, медичній, економічній, інформаційній, культурній сферах.

Принциповим моментом є те, що ВАП здійснює це не тільки словами, а й ділами, практичними справами. Ми покажемо, як можна розв'язувати найбільші проблеми.

Цілком очевидно, що ми не зможемо вирішити всі питання для 15 мільйонів співвітчизників, але впроваджуючи свої програми, ми окреслюємо шляхи їх вирішення. І тут уже влада має підключитися всією міццю своїх кадрових і фінансових ресурсів.

Як забезпечити реальну економію скромного сімейного бюджету пенсіонерів? Як зробити доступними для них медичну допомогу, оздоровлення в санаторіях, пансіонатах, будинках відпочинку? Як літнім громадянам повернути радість зустрічі з театром? Як забезпечити їх поінформованість з урахуванням їхніх специфічних інтересів? На всі ці питання дають відповідь наші діючі програми.

Та доти, доки суспільство не позбудеться дискримінації літніх, не увійде в законодавче поле, що регулює відносини між державними інституціями, роботодавцями, молоддю — з однієї сторони і літніми людьми — з другої сторони, до тих пір всі соціальні заходи в державі будуть буксувати, втрачаючи ефективність. Отже, законодавча заборона дискримінації літніх — це веління часу.

І. І. Мечников:

„... Ідеал людської природи полягає в ортобіозі, тобто в розвитку людини з метою досягнути довгої, діяльної та бадьорої старості, що приводить зрештою до розвитку відчуття насичення життям...”



рона дискримінації літніх — це веління часу.

За ініціативою ВАП ще в 2003 році було розпочато розробку проекту Закону України проти вікової дискримінації.

До цієї відповідальної роботи ми запросили кваліфікованих фахівців у галузі права, психологів, геронтологів та інших спеціалістів, які спільно з нами підготували законопроект „Про запо-

бігання дискримінації літніх в Україні”. Він уперше був надрукований в газеті ВАП „50 плюс” у лютому 2004 року, а також розміщений на нашому сайті www.ua9r.org в Інтернеті українською та англійською мовами.

Пізніше, за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID), Інституту Сталін Спільнот (ISC) та проекту UCAN („Мережа громадянської дії в Україні”) ми видали текст законопроекту окремими брошурами, надрукували додатковий тираж газети з проектом Закону й організували його обговорення.

Нам удалося знайти підтримку серед народних депутатів Верховної Ради України минулого скликання, і вони взяли на себе відповідальність за цей важливий законопроект, і 4 листопада 2005 року він був представлений з сесійної трибуни.

Пенсіонери мають певний соціально-психологічний бар'єр при зверненні до державних органів з різноманітних питань, до роботодавців з приводу отримання роботи, вони не володіють механізмами досудового та судового захисту власних інтересів. А вартість юридичних послуг, які надаються юридичними консультаціями, не кажучи вже про приватні адвокатські та юридичні фірми, є за-

ропейської асоціації пенсіонерів (ЄСП), мені доводиться бувати на конгресах і засіданнях Президії ЄСП і в своїх виступах розповідати про діяльність нашої Асоціації.

Дуже приємно, що наші колеги з інших асоціацій європейських країн з величезним інтересом ставляться до нашої ініціативи. Адже такого закону поки що немає в ЄС, і тому не випадково ЄСП прийняв рішення: рекомендувати національним асоціаціям літніх людей вивчити наш законопроект і підготувати відповідні пропозиції щодо розробки аналогічного законодавства в своїх країнах. А президент Європейського союзу пенсіонерів доктор Бернхард Вормс, який двічі приїздив до нас, щоб ознайомитися з діяльністю ВАП, підкреслив: „Те, що робите ви в Україні, не робить жодна національна асоціація ЄСП. Ви показали приклад іншим європейським громадським організаціям, як треба конкретними ділами допомагати пенсіонерам”.

Парадоксально, але факт: за кордоном про діяльність ВАП знають краще, ніж в Україні. Це пояснюється байдужістю органів влади всіх рівнів до того, як громадська організація реальними справами сприяє розбудові громадянського суспільства в нашій країні.

На жаль, ті народні депутати, які бралися лобювати наші

Оскільки ВАП є членом Єв-



ропейської асоціації пенсіонерів (ЄСП), мені доводиться бувати на конгресах і засіданнях Президії ЄСП і в своїх виступах розповідати про діяльність нашої Асоціації.

Дуже приємно, що наші колеги з інших асоціацій європейських країн з величезним інтересом ставляться до нашої ініціативи. Адже такого закону поки що немає в ЄС, і тому не випадково ЄСП прийняв рішення: рекомендувати національним асоціаціям літніх людей вивчити наш законопроект і підготувати відповідні пропозиції щодо розробки аналогічного законодавства в своїх країнах. А президент Європейського союзу пенсіонерів доктор Бернхард Вормс, який двічі приїздив до нас, щоб ознайомитися з діяльністю ВАП, підкреслив: „Те, що робите ви в Україні, не робить жодна національна асоціація ЄСП. Ви показали приклад іншим європейським громадським організаціям, як треба конкретними ділами допомагати пенсіонерам”.

Парадоксально, але факт: за кордоном про діяльність ВАП знають краще, ніж в Україні. Це пояснюється байдужістю органів влади всіх рівнів до того, як громадська організація реальними справами сприяє розбудові громадянського суспільства в нашій країні.

На жаль, ті народні депутати, які бралися лобювати наші

1 жовтня — Міжнародний день літніх людей

СУСПІЛЬСТВО

інтереси в парламенті (а це значить — інтереси кожного третього громадянина України!), не потрапили до Верховної Ради останнього скликання. Тому ми звертаємось до всіх парламентаріїв з закликом: не дайте законопроект проти вікової дискримінації вкритися пилом і загубитися в парламентських ар-

центрах, і навіть у сільській глибинці. Проводимо практично без допомоги органів влади, з великим дефіцитом фінансових і людських ресурсів. З цієї причини ми змушені законсервувати ряд своїх програм (гендерну, „Діалог поколінь”, „Активне довголіття”), тільки через це, а не через їх другорядність.

Бернхард Вормс:

„Те, що робите ви в Україні, не робить жодна національна асоціація ЄСП. Ви показали приклад іншим європейським громадським організаціям, як треба конкретними ділами допомагати пенсіонерам”.



хів! Підтримайте інтереси 15 мільйонів ваших співвітчизників! Розгляньте й прийміть закон, який одразу введе Україну в лідери законодавчого захисту літніх людей!

Буде дуже прикро, якщо в країнах ЄС приймуть відповідні закони раніше за нас, а ми потім будемо запозичувати власний досвід у... німців або французів.

1 жовтня — Міжнародний день літніх людей, і даний номер газети ВАП „50 плюс” присвячений цій даті. Але нам менш за все хотілося, щоб у нас чи в будь-якій іншій країні цей день відзначався як свято. Так само, як жінку слід поважати не тільки 8-го березня, а щодня, так і літню людину ми маємо поважати завжди. А 1 жовтня — це, звичайно, не свято, а прийнята Організацією Об'єднаних Націй дата, яка має на меті привернути увагу людства (а передусім — урядів!) до проблем літніх в усьому світі.

Діяльність Всеукраїнської асоціації пенсіонерів, її програми спрямовані на те, щоб хоч трохи поліпшити життя літніх громадян. Матеріали номера розповідають саме про роботу в правовій, фінансовій, інформаційній, соціально-економічній, медико-оздоровчій, культурній сферах — роботу, яку ми проводимо і організуємо як у столиці, так і в обласних та районних

Щоб утверджувати серед літніх соціальний оптимізм, мало поздоровлень та квітів у день 1-го жовтня (а багатьом чиновникам так і кортить перетворити цю дату на акцію для „галочки”!). Потрібні спільні дії тих же пенсіонерів, які й самі можуть чимало зробити для підвищення якості власного життя, якщо активно боротимуться за свої права, якщо долатимуть дискримінацію, об'єднавшись під девізом: „Разом ми — сила!”

Користуючись нагодою, хотів би звернутись до урядовців, до керівників державних адміністрацій, мерів великих і малих міст: ми чекаємо від вас реальної зацікавленості і підтримки наших програм, які не потребують жодної копійки з державного бюджету, але можуть стати своєрідним „доважком” до соціальних програм у ваших регіонах.

У нас дуже добра Конституція, в якій чітко вказані права й свободи громадянина. Але доти, доки літня людина терпітиме прояви відвертої дискримінації за віком, ми не матимемо соціальної держави, як це проголошено в Основному Законі. Адже вільне та ефективне здійснення прав людини — одна з основних ознак громадянського суспільства і правової держави.

Володимир ДЗЬОБАК,
голова Ради ВАП

Дискримінації літніх — рішуче ні!

Звернення Ради ВАП до літніх громадян України

Початок на стор. 1.

Неурядова, позапартійна громадська організація Всеукраїнська асоціація пенсіонерів послідовно втілює в життя принципи, проголошені Загальною Декларацією з прав людини (1948), Європейською Конвенцією про захист прав людини і основних свобод (1950), Європейською соціальною хартією (1961), Міжнародними пактами з прав людини (1966), Конвенцією про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (1979), Декларацією тисячоліття (ООН, 2000), Віденським міжнародним планом з проблем старіння (1982), Принципами ООН щодо літніх людей (1991), Декларацією з проблем старіння (1992), документами ООН до Міжнародного року літніх людей (1999), Мадридським міжнародним планом дій з проблем старіння (2002). Ми ведемо цілеспрямовану роботу проти вікової дискримінації, з тим, щоб в Україні найважливішою метою соціально-економічного та культурного розвитку стало створення згуртованого (з точки зору різних вікових груп) суспільства, в якому дискримінація та сегрегація за віковою ознакою будуть повністю ліквідовані, а солідарність, діалог поколінь та їх взаємна підтримка всія-го заохочуватимуться.

Впроваджуючи наш соціальний пакет програм, ми прагнемо реально поліпшувати якість життя членів ВАП. Ми дбаємо про те, щоб вам стали доступними кваліфікована медична допомога, юридичні консультації, кредитні ресурси, інформування про життя країни та суспільства, новини науки й техніки, надбання культури та мистецтва. Ми пропагуємо заходи, спрямовані на те, щоб літні люди мали змогу вести гідний та безпечний спосіб життя, щоб вони не страждали

від експлуатації та фізичного або психічного насильства. Ми говоримо рішуче „Ні!” відвертій дискримінації літніх у сфері трудових відносин. Наші акції спрямовані на те, щоб проголошені ООН і Радою Європи принципи на ділі забезпечили літнім усі права людини, включаючи доступ до достатнього харчування, води, житла, одягу, медичного обслуговування. Літні люди мають брати активну участь у розробці та здійсненні політики, що стосується їхнього добробуту й ділитися своїми знаннями та досвідом з представниками молодого покоління.

Саме для цього й була створена Всеукраїнська асоціація пенсіонерів, яка була зареєстрована Міністерством юстиції України 17 жовтня 2000 року. Сьогодні ВАП налічує 25 тисяч членів, вона має відділення в ряді областей України і є членом Європейського союзу пенсіонерів.

Розроблений за ініціативою ВАП проект Закону України „Про запобігання дискримінації щодо осіб літнього і похилого віку в Україні” був підтриманий групою парламентаріїв і зареєстрований у Верховній Раді України, про що було заявлено з сесійної трибуни 4 листопада 2005 року.

Ми закликаємо Вас активно пропагувати ідею законодавчого забезпечення гарантій проти дискримінації літніх, звертатись до народних депутатів, представників місцевої влади з вимогою прискіпати будь-які прояви дискримінації літніх! Спільними зусиллями ми доб'ємося прийняття та виконання згаданого Закону.

Бажаємо всім літнім людям міцного здоров'я, сімейного благополуччя та активного довголіття.

Рада Всеукраїнської асоціації пенсіонерів

ВАП : правовий захист літніх від вікової дискримінації

Чекаємо на закон!

У багатьох доповідях лідерів держави, міністрів, голів державних адміністрацій, народних депутатів, навіть в указах Президента, урядових документах ми можемо знайти такі визначення, як „найменш захищені категорії населення”, „найбільш вразливі соціальні групи населення та індивіди”, „особи, які перебувають у складних життєвих обставинах”, „соціально-незахищені громадяни” та інші. А ось, наприклад, у статті 23 Закону України „Про місцеві державні адміністрації” читаємо: „Місцева державна адміністрація: 1) реалізує державну політику в галузі соціального забезпечення та соціального захисту соціально незахищених громадян - пенсіонерів, інвалідів, одиноких непрацездатних...”



док цього великого зла – від вікової дискримінації.

Тому законодавчі гарантії від дискримінації літніх – це веління часу, і ми чекаємо на такий закон! Саме тому ми, пенсіонери, дуже зацікавлені в якнайшвидшому прийнятті Закону України „Про запобігання дискримінації щодо осіб літнього і похилого віку”.

Літнім людям дуже потрібна правова підтримка. В цьому плані дуже корисну роботу робить Всеукраїнська асоціація пенсіонерів, яка впровадила свою програму „Швидка юридична допомога”. В рамках згаданої програми діє „гаряча лінія” юридичної клініки ВАП, і пенсіонери мають змогу безплатно отримати телефоном консультацію кваліфікованого юриста.

Але, що б там не казали, а ця лінія і навіть десять, сто таких ліній не впрацюють з правовим захистом 15 мільйонів пенсіонерів! Мова має йти не про боротьбу з наслідками вікової дискримінації, а про її запобігання, усунення. Бо саме тут криються причини всіх проблем літньої людини, в тому числі й правова незахищеність.

Г. В. ПАЛІЄНКО,
пенсіонер

Про що це свідчить? Про те, що у нас на державному рівні визнано наявність дискримінації цих категорій громадян! Чи замислювалися наші державні мужи над тим, що це означає? Хто кого (й від кого?) у нас захищає? Спочатку держава знищила грошові заощадження своїх громадян. Потім недоулого економічною та фінансовою політикою „забезпечила” гіперінфляцію, довела людей до крайнього зубожіння, зробила їх „соціально-незахищеними”, а тепер, виходить, захищає їх від самої себе! Вона визнала, що у нас є соціально незахищені

громадяни. Хто вони? Насамперед, літні люди. І це – в державі, яка відповідно до Конституції має бути соціальною!

Отже, літнім людям (соціально незахищеним!) таки потрібен захист. З цим не можна не погодитись, але та мізерна грошова допомога, якою державні органи сподіваються їх захистити, не може розглядатись як розв’язання проблеми. Літніх громадян необхідно захистити в першу чергу від дискримінації за віком. Бо „соціально незахищеними”, „соціально вразливими” й „найменш захищеними” вони стали саме внаслідок

Наші консультації

Адресна допомога пенсіонерам

В.Трубенко з Києва запитує: „У вересні всім пенсіонерам-киянам виплатили разову адресну допомогу. Але моїй сусідці, у якої пенсія становить 364 гривні, дали разову допомогу 125 гривень, а мені до пенсії в 482 гривні виплатили тільки 50 гривень. Чи правильно порахували в Пенсійному фонді?”

Порахували правильно. Та виплати зроблені не всім пенсіонерам, а лише тим, у кого пенсія менше 500 гривень. При цьому ті, в кого пенсія не досягає 375 гривень, додатково отримали 125 гривень, по 100 гривень виплатили тим, у кого пенсія від 375 до 400 гривень, а в кого пенсія в межах від 400 до 500 гривень, отримали по 50 гривень. В тому й полягає призначення адресної допомоги, щоб уникнути зрівнялівки, найкраще допомогти тим, хто має найменші статки.

Чи виплачується компенсація?

В. Мельник з Хмельницького запитує: „Чи призначається компенсація фізичній особі, яка надає соціальні послуги, якщо вона є помічником дієздатної фізичної особи, яка за станом здоров’я не може самостійно здійснювати свої права та виконувати обов’язки, має право обрати помічника?”

Пунктом п’ятим статті 78 Цивільного кодексу України від 16.01.2003. №435-IV послуги помічника є оплатними, якщо інше не визначено за домовленістю сторін. Цим Порядком передбачено, що компенсаційна виплата призначається фізичній особі, яка не працює, не займається підприємницькою діяльністю і не отримує доходи від цієї діяльності.

Зважаючи на викладене, якщо дієздатна особа не здатна до самообслуговування і потребує постійного стороннього догляду, її помічнику може бути призначена компенсаційна виплата, у тому випадку, коли він не працює, не займається підприємницькою діяльністю і не отримує оплату як помічник.

Юридична клініка діє!

Пенсійне забезпечення в Україні – основна складова системи соціального захисту населення, яка охоплює непрацездатних громадян похилого віку, інвалідів, осіб, які втратили годувальника, виплати яким проводяться у формі пенсій, компенсаційних виплат, додаткових пенсій та державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, а також інвалідам.

Більшості громадян вказаних категорій населення потрібна допомога юриста. „Юридична клініка”, що діє в рамках Програми ВАП „Швидка юридична допомога”, є одним із засобів безплатного захисту Ваших законних прав та інтересів.

Аналізуючи роботу „гарячої лінії” за 8 місяців 2006 року, слід зазначити, що найбільш актуальними питаннями, які хвилюють більшість наших літніх громадян, є пенсійні. Із 825 звернень, що надійшли до нас, близько 700 саме таких, що стосуються пенсійної тематики, зокрема щодо порядку перерахунку пенсій – 511, щодо категорій осіб, які мають право на пільги – 148, щодо надбавок та підвищення пенсій – 68, призначення та перерахунку пенсій по інвалідності – 89.



Найбільше запитань надійшло з м. Києва та Київської області – 317, з м. Донецька та Донецької області – 182, з Дніпропетровщини – 158.

Для тих, хто став членами ВАП нещодавно, повідомляємо, що без-

платну юридичну консультацію можна отримати, зателефонувавши до Юридичної клініки: 8-800-300-13-60. Просимо врахувати, що телефонний дзвінок безплатний тільки для вас, а для Всеукраїнської асоціації пенсіонерів кожна хвилина телефонної розмови коштує 0,6 гривні! Тому перед тим, як зателефонувати, чітко

сформулюйте своє запитання, говоріть коротко, без зайвої деталізації.

Ласкаво просимо до Юридичної клініки ВАП!

Людмила ТИЩУК, юрист ВАП

ВАП проти вікових обмежень у фінансовій сфері

Маємо ще й додаткові послуги



Коли ми, члени ВАП, створювали кредитну спілку, ніхто навіть не думав про те, якими перевагами користуватимуться її члени порівняно зі членами інших кредитних спілок. А ось тепер у нас вималювалась чітка картина цих переваг. Адже ставши користувачем послуг

ПВКС, ви водночас стаєте користувачем послуг Всеукраїнської асоціації пенсіонерів, яка має соціальний пакет програм.

Для захисту інтересів наших вкладників було розроблено механізм гарантування депозитів, завдяки якому сьогодні кожному вкладнику гарантується повернення фінансовою установою до 20 тис. грн.

Вони допоможуть члену спілки економити гроші, захищати законні соціальні, економічні, творчі, вікові, національно-культурні та інші спільні інтереси незалежно від віку.

Завдяки Програмі знижок член ПВКС отримує доступ до великої кількості товарів і послуг зі знижкою від 5 до 50%. Програма медичного страхування здоров'я, на відміну від подібних програм „крутих” страхових компаній, доступна широкому загалу. Вам треба проконсультуватися з юристом? Будь ласка, до ваших послуг

Програма “Швидка юридична допомога” (діє „гаряча” лінія, надаються безплатні юридичні консультації).

Кожному з нас щороку безплатно надаються газета ВАП „50 плюс”, каталог Програми знижок з переліком установ та організацій, з якими існує домовленість про такі знижки на товари та послуги).

Культурна програма дала нам змогу бувати в театрі, відвідувати концерти, виставки. А ще нам став доступним відпочинок на Чорному й Азовському

морях, у Карпатах – все на пільгових умовах!

Головне ж полягає в тому, Що Всеукраїнська асоціація пенсіонерів, впровадивши Програму мікрофінансування, зробила реальний крок у боротьбі з віковою дискримінацією літніх громадян. Адже у ПВКС – єдиній кредитній установі в нашій країні! – немає вікових обмежень для отримання кредитів.

Тож коли хтось із ваших знайомих чи близьких хоче вигідно вкласти свої гроші або одержати кредит, можна з чистим серцем порадити їм звернутися саме до нашої кредитної спілки. Бо жоден банк не запропонує вам стільки вигідних речей, як ПВКС.

Любов СТОЛЯРУК,
член ВАП і ПВКС.

Загальна сума кредитів, виданих членам ПВКС у 2005 році, становить 594,5 тис. грн.

Лист до редакції

Дякую за довіру!

У кількох банках намагалася я взяти кредит (щоб купити собі холодильник). І скрізь на мене дивилися так, наче я з Місяця впала: „А скільки вам років?” Відповідаю: „Сімдесят сім. А яке це має значення?” Банківські працівники кажуть: „Розумієте, ми з задоволенням оформимо кредит, але хай прийде хтось із ваших дітей або онуків, і ми укладемо договір”.

Ось так, не довіряють мені банкіри своїх грошей: а раптом помру!.. Чомусь у нас скрізь на літню людину дивляться як на якусь неповноцінну, нерівноправну з молоддю. Мабуть, щось треба змінити в законодавстві, щоб не було такої дискримінації щодо нас, пенсіонерів.

Водночас хочу подякувати Першій всеукраїнській кредитній спілці і безпосередньо директору Радивилівського відділення ПВКС Людмилі Василівні Хороновській. Тут мені повірили одразу, без будь-якої тяганини оформили кредит, і новенький холодильник уже стоїть у моїй хаті.

Взагалі Програма мікрофінансування, яка тут діє вже два роки, повністю розрахована на тих, кому, як кажуть, гроші з неба не падають. Тут на депозит приймуть і невелику суму (від 300 гривень), тобто програма

розрахована на широкий загал, а не тільки на багатих. І в оформленні кредиту такий же підхід. А розробили цю програму спільно Всеукраїнська асоціація пенсіонерів (членом якої я є вже третій рік) і ПВКС. Та й взагалі до офісу Радивилівського відділення ПВКС приємно приходити. Тут до нас, літніх, ставляться, як до рідних. Спасибі їм за турботу про нас!

Прізвища мого прошу не вказувати, думаю, зрозуміло, чому: ось коли повністю розраховуюсь з кредитом, тоді можна й назвати.

З повагою,
Марія Степанівна Т.

Від редакції:

Ми звертаємось до Голови Асоціації банків України О.Сугоняка з проханням пояснити, чому в практиці банківських установ має місце дискримінація громадян за віковою ознакою, обмеження при наданні кредитів, інших банківських послуг. Чи робиться щось для того, щоб таку дискримінацію усунути?



ВАП з партнерами - проти дискримінації в системі охорони здоров'я

„Вам сімдесят? А що ж ви хотіли?..”

Пошта ВАП дає певну уяву про дискримінацію літніх, зокрема в сфері охорони здоров'я. Ось як, наприклад, зустрічають в регістратурі поліклініки дідуся з паличкою (наводимо уривок із листа ветерана праці Петра Васильовича М., який просить не називати його прізвища, бо йому „помстяться”): „Простоявши в черзі до віконця хвилин десять, я нарешті отримав можливість звернутись до жінки в білому халаті. „Добрий ранок!” „Говоріть!” „Я кажу, добрий ранок!” „Слухаю”. „Мені б до невропатолога”... Не піднімаючи голови, жінка гортає журнал. Потім каже: „Тут довідкова служба. А реєстрація в сусідньому вікні”.

Займаю чергу до сусіднього вікна. Друга жінка, теж у білому халаті, так само не піднімає очей, щось пише в журналі, перекладає папірці. Їй я вже не кажу „добрий ранок”, бо чув, як вона говорить з тими, хто стояв поперед мене... „Мені б до невропатолога, — кажу я, — бажано зранку”. „Невропатолог приймає з чотирнадцяти до вісімнадцяти”. „Тоді, будь ласка, на чотирнадцять”. Та дивиться в журнал, мовчить, потім сердито кидает: „Ви що, один тут до невропатолога? На чотирнадцять вже записались”. „А на який час можна?” Вона знову гортає журнал, мовчить. Потім цідить кризь зуби: „На сімнадцять тридцять”. „Добре, кажу, запишіть мене на сімнадцять тридцять. Тільки, будь ласка, скажіть, щоб мою картку передали невропатологу. А в якому кабінеті він приймає?” Мовчання. Не отримавши відповіді, підхожу до першого віконця (довідкової), де вже вистояв у черзі. Тільки тепер там черги немає, бо немає й жінки у віконці. Чекав її майже півгодини.

...До невропатолога зайшов вже після вісімнадцятої, бо призначеного пацієнтам часу ніхто не дотримується. Лікар (це жінка) демонстративно дивиться на годинник. Я їй пояснюю, що мене записали на 17.30. „А де ваша картка? — запитує вона, перебираючи стос карток на столі. — Без картки я вас не можу прийняти”. „Так зателефонуйте до реєстратури! — кажу я, відчуваючи, як піднімається в мене

тиск. — Я їх там просив, щоб картку передали”. „Не знаю, кого ви просили, та картки немає. А до реєстратури телефонувати пізно, вони працюють до вісімнадцятої. Тож приходьте завтра”.

Це не якийсь там виняток із правила — це „нормальні” будні системи охорони здоров'я. Часто медичний працівник, який (чи яка) в сині або дочка годиться пацієнтові, а то і в онуки, може собі дозволити поводитись з сивочолим пацієнтом так, ніби це він має обслуговувати, а не навпаки.

А ось ще один лист. Пише 70-літня пенсіонерка: „Звернулася до лікаря у зв'язку із страшенними болями в спині. Розказала, що саме мене непокоїть, що спати від болю не можу. Лікар подивилася на мене й запитує: „Скільки вам років? Сімдесят? То що ж ви хотіли?..” Виходить, що літню людину нібито й лікувати нема сенсу (все одно ж помре!). Хіба цьому вчили тих, хто приймав клятву Гіпократата?”

Сумно сприймаються такі свідчення відвертої дискримінації щодо осіб літнього віку!

Ще сумніше нашим ветеранам праці та бойових дій, які в системі медичного обслуговування почувають себе чужими серед своїх!..

Ось чому у багатьох літніх громадян дедалі більшу популярність викликає Програма медичного страхування, яку ВАП розробила спільно з Першою страховою компанією (ПСК).

ВАП зверталася до багатьох страхових компаній України з пропозицією спільно впровадити систему медичного страхування, доступного для широкого загалу, в тому числі й для пенсіонерів. Жодна з них не відгукнулася! У багатьох страхових компаніях фахівці переконані: страхувати літню людину — все одно, що страхувати палаючий дім. Чому? Тому, що ця категорія населення хворіє частіше, ніж інші. Тому, що ветерани праці накопичили за своє нелегке життя певний „скарб” хронічних захворювань, а ветерани війни — це й наслідки поранень, контузій, стресів. Тому, що хворіють у цьому віці, як правило, тяжче й довше. Все це призво-



дить до значних витрат страхових компаній, а також до великої вартості самої страховки.

„Страхувати літню людину збитково, дорого для Вас, та й взагалі безглуздо”, — почуєте ви у страховій компанії у відповідь на Ваше запитання про умови страхування літніх. Або ж запропонують такі умови!.. А втім, застрахувати здоров'я потенційно нездорової людини, за великим рахунком, — не проблема. Страхові компанії діють у таких випадках за принципом, суть якого Михайло Жванецький визначив так: „Можно, но только за очень дополнительную плату”. Тобто вам запропонують таку високу вартість страховки, про яку краще не згадувати.

Отже, причина небажання страхових компаній займатися запропонованою ВАП програмою була не в тім, що створити систему доступного медичного страхування в принципі неможливо, а в тому, що всі страхові компанії орієнтуються на високу прибутки й абсолютно не дбають про доступність їхніх послуг широкій громаді. Тоді ВАП ініціювала створення Першої страхової компанії (ПСК), яка взялася за цю нелегку, копітку, але дуже потрібну справу.

У багатьох районах Рівненщини вже третій рік діє Програма медичного страхування, розроблена ВАП спільно з ПСК. Програма, доступна для всіх бажачих, в тому числі й для пенсіонерів. У рамках цієї програми діє програма „Аптека”. Ось кілька прикладів конкретної допомоги, яку отримали застраховані в Сарненському районі.

У Валентини Б. через кілька місяців після того, як вона підписала договір медичного страхування з Першою страховою компанією, трапилося тяжке захворювання — гострий розсіяний енцефаломієліт. Це — коли водночас настає запалення і спинного, і головного мозку. І хоч вона сплатила всього лише 81 грн. страхових внесків, їй було надано ліків на повний курс лікування — на 603 грн. А ось у Степана Б. Сталася гостра гемолітична анемія, і компанія надала йому ліків на 1082 гривні. При цьому сума сплачених ним внесків становила всього 108 грн. Наталія М. сплатила внесків 110 грн., а отримала ліків і лікарських засобів на курс лікування в сумі 885 грн. Такі приклади можна навести й по інших областях.

ВАП проти дискримінаційних дій у бюджетному процесі

1500 кроків назустріч

Дискримінація знижує, а Програма знижок ВАП підвищує купівельну спроможність пенсіонерів

Як видно з вміщених у цьому номері газети матеріалів, що розповідають про особливості урядового проекту Державного бюджету на 2007 рік, урізання соціальних програм неминуче призведе до зниження купівельної спроможності пенсіонерів. І це не є чимось новим, оригінальним для літніх громадян. Вони вже не раз мали змогу відчувати, що бюджетна політика в нашій державі не виключає дискримінації тих, кого називають „найбільш вразливою категорією населення”.

Всеукраїнська асоціація пенсіонерів більш як п'ять років тому розробила і впровадила Програму знижок на товари та послуги, яка покликана підвищувати купівельну спроможність літньої людини.

Члени ВАП уже звикли до збірника, що має назву „Кроки назустріч”. В ньому друкується каталог Програми знижок на товари та послуги.

Що ж отримують члени ВАП від Програми знижок?

Насамперед – можливість заощаджувати кошти зі своїх скромних сімейних бюджетів. Економити, купуючи ліки, промислові та продовольчі товари, користуючись послугами лікувально-діагностичних центрів, стоматологічних кабінетів, хімічисток, перукарень, ремонтних майстерень, АЗС, станцій технічного обслуговування автомобілів, транспортних агентств, ритуальних служб, музеїв, санаторіїв, будинків відпочинку тощо.

І члени ВАП щиро вдячні керівникам підприємств, організацій та установ, які беруть участь у Програмі знижок (а їх



уже в Україні понад 1500). Ці 1500 кроків назустріч літнім людям зробили мудрі й далекоглядні ділові люди.

Є в Програмі знижок невеликі за розміром відсотки, але, якщо врахувати, що людина користується знижками багато разів протягом року, то набігає істотна економія. Та є й більш вагомі знижки, які сягають 20, 30 і навіть 50 відсотків!

Ось лише один приклад. В оздоровчому центрі «Високі Карпати» (у Рахівському районі Закарпаття) за 10-денне перебування з триразовим харчуванням пересічний відвідувач, маючи місце в двомісному номері, сплачує 1200 гривень, а для члена нашої Асоціації такої 10-денний відпочинок обійдеться на 40% дешевше – лише 700 гривень. Хто ж відмовиться зекономити одразу 500 гривень!

Програму знижок ще називають дисконтною програмою. Такі програми діють у багатьох супермаркетах, торговельних центрах. Кожна має свою дисконтну картку. Але Програма

ВАП – це фактично 1500 дисконтних програм в одній! І для того, щоб ними скористатися, члену Асоціації не потрібно мати 1500 карток – досить однієї іменної членської картки ВАП. Купуючи товар або послугу, члену Асоціації досить лише пред'явити свою членську картку, і йому буде надано знижку відповідно до каталогу „Кроки назустріч”.

Той, хто постійно користується Програмою знижок, заощаджує від 200 до 500 гривень щоріку.

Але не лише членам ВАП вигідна ця програма. Вона також вигідна і тим підприємствам, установам, фірмам, суб'єктам підприємницької діяльності, які стали партнерами ВАП.

Нарешті (і це теж важливо!) вона вигідна державі. Адже ВАП не просить на впровадження своєї Програми знижок жодної копійки з державного та місцевих бюджетів, водночас доповнюючи соціальні програми в кожному регіоні, де Програма знижок діє.

Економія на пенсіонерах!..

Кабінет Міністрів України пропонує в 2007 році не виплачувати пенсії, призначені за стажем роботи тим пенсіонерам, які не досягли пенсійного віку.

Про це йдеться в проекті Державного бюджету України на 2007 рік, поданому урядом до Верховної Ради.

Зокрема, статтею 109 закону передбачено не виплачувати пенсії тим, хто не досягнув пенсійного віку, але отримав право на дострокову пенсію відповідно до підpunkту „г” пункту 1 статті 26 Закону України „Про зайнятість населення”, підpunkту „в” статті 12 Закону України „Про загальні принципи подальшої експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблоку цієї АЕС в екологічно безпечну систему” і статті 21 Закону України „Про основні принципи соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні”.

Підpunkтом „г” пункту 1 статті 26 Закону України „Про зайнятість населення” передбачається право на достроковий вихід на пенсію за півтора року до встановленого законом строку осіб передпенсійного віку, які мають страховий стаж для чоловіків – 25 років, для жінок – 20 років.

Підpunkтом „в” статті 12 Закону України Про загальні принципи подальшої експлуатації та

зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС і перетворення зруйнованого блоку цієї АЕС в екологічно безпечну систему” передбачається право на достроковий вихід на пенсію осіб, які звільнені у зв'язку з ліквідацією АЕС за два роки до встановленого законом пенсійного віку (на день звільнення), осіб, які мають встановлений законодавством про пенсійне забезпечення необхідний загальний трудовий стаж (у тому числі на пільгових умовах), в разі їх реєстрації в державній службі зайнятості як таких, що шукають роботу протягом чотирнадцяти календарних днів після звільнення.

Статтею 21 Закону України „Про основні принципи соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” передбачається право на достроковий вихід на пенсію за півтора роки до встановленого законодавством терміну, якщо вони мають страховий стаж для чоловіків – 25 років, для жінок – 20 років в разі їх звільнення з роботи за ініціативою власника.

Оскільки серед членів ВАП є чимало людей передпенсійного віку, звертаємо їхню увагу на цей „сюрприз”, щоб їм не довелося півтора-два роки жити без засобів для існування!

Рада ВАП.

З апропонований урядом проект бюджету на 2007 рік з дефіцитом понад 15 млрд. грн. міг би сподобатися майже всім пенсіонерам України. І не сподобається можновладцям, які „поробили” собі пенсії у 15, 20 і навіть 30 тисяч гривень! Таких „щасливчиків” у країні порівняно небагато – якихось 30 тисяч чоловік. А ось 15 мільйонів з гіркою рахують кожну копійку, щоб якось звести кінці з кінцями.

Та що цікаво: уряд має намір погасити дефіцит бюджету за рахунок займів, інвестицій і... привілейованих пенсіонерів! Віце-прем'єр Микола Азаров обіцяє

І знову дірки в бюджеті ...

обмежити максимальний розмір пенсій в Україні до 5 тисяч гривень.

Попередників він докоряє за те, що вони „доїдали, доношували й доживали”, замість того, щоб опікуватись розвитком національної економіки.

Але шановних колег-пенсіонерів ми б хотіли застерегти від зайвої ейфорії, оскільки в запропонованому бюджеті є чимало дірок. Наприклад, виконання дохідної частини бюджету під великим сумнівом, бо реанімація спеціальних

економічних зон і територій пріоритетного розвитку, а також повернення інших податкових пільг може скоротити обсяги бюджетних надходжень. Екс-міністр фінансів В. Пинзеник попереджає: повернення цих пільг загрожуватиме втратою 12,5 млрд. грн. надходжень від податків.

Є й багато інших дірок, які ставлять під сумнів реальність запропонованого бюджету. А лають їх, зазвичай, за рахунок простих смертних...

За матеріалами інформгентств



ВАП проти дискримінації літніх у сфері культури та мистецтва



Під час спектаклю Київського державного академічного музичного театру для дітей та юнацтва, який одним з перших відгукнувся на пропозицію ВАП про співпрацю в Культурній програмі.



На знімку: менеджер Культурної програми ВАП Олена Іванівна Лаврова (праворуч) знайомить члена ВАП Ларису Гнатівну Скибу з репертуаром столичних театрів.

„Культурна програма ВАП зробила нас театралами!”

Так говорить Нінель Володимирівна Сидоренко, так кажуть тисячі інших членів Асоціації. І це не перебільшення. Адже завдяки діючій Культурній програмі лише за 2005 рік було забезпечено 7850 відвідувань театрів і концертних залів членами ВАП.

На жаль, ми не в змозі розв'язати цю проблему для 15 мільйонів пенсіонерів, які в масі своїй позбавлені такої можливості, як та ж Н. В. Сидоренко та її колеги пенсіонери та люди передпенсійного віку з Інституту ендокринології. Дехто з них побував у театрах про-

тягом року по 17-20 разів!

„Мене обурює, – каже Нінель Володимирівна, – коли чую щось на зразок: „І навіщо пенсіонерам театри?” Це, на жаль, дуже поширена думка, причому її можна почути як поміж чиновників державних установ, так і на побутовому рівні, особливо серед молоді. А це свідчить про те, що вікова дискримінація просочилась в усі сфери життя суспільства. Тим ціннішою є ініціатива ВАП, яка практичними справами не тільки заперечує дискримінаційний підхід до духовних і культурних потреб літніх грома-

дян, а й конкретно здійснює свою культурну політику, що піднімає дух пенсіонера, утверджує соціальний оптимізм”.

У цьому році, за попередніми підрахунками, кількість відвідувань театрів і концертів членами ВАП має досягнути 10 тисяч. Адже ВАП залучила до виконання своєї програми 45 театрів, будинків культури, клубів і концертних залів.

Однією із форм такої співпраці є організація виїзних спектаклів у глибинці. Такі спектаклі, зокрема, були здійснені столичними театрами „Срібний

острів” та Київським академічним Театром на Подолі у малих містах – Радивиліві, Кузнецовську, Сарнах, Острозі, Дубно, Гошці. Ці заходи вдалося здійснити за підтримки народного депутата минулого скликання Миколи Шершуна.

Чим більше наших літніх співвітчизників прилучаться до високого мистецтва, тим кращою стане атмосфера в суспільстві.

Олена ЛАВРОВА,
менеджер культурної програми ВАП.

Клуб сеньйорів „50 плюс”

Коли Віктор Володимирович Шафранський запропонував створити в обласному центрі клуб літніх людей, одразу виникло запитання: а як його назвати? Можна по-західному: „Клуб сеньйорів”. Що ж, непогано звучить! Але потрібно було якось окреслити коло тих, для кого такий клуб створюють. І тоді виникла ідея: назвати його „50 плюс” – тобто для тих, кому 50 і більше.

І ось в затишному залі кафе на Кафедральній вулиці зібралися члени ВАП, телевізійні групи, кореспонденти газет, представники місцевих органів влади. Від імені

Ради Всеукраїнської асоціації пенсіонерів учасників зібрання привітали члени Ради заступник голови Ради Михайло Ходаківський, головний редактор видань ВАП Олег Кравченко.

Було обрано голову клубу „50 плюс”. Ним став ветеран Збройних Сил і праці, активний член Асоціації Віктор Степанович Тарнавський. А потім були душевні розмови, змагання на краще виконання популярних пісень, танці. Клуб провів уже чотири зустрічі, і кожна з них принесла учасникам не тільки естетичну насолоду, але й повернення в молодість.



ВАП проти дискримінації в наданні інформації

„Наша сім'я передплачувала 5 – 6 періодичних видань, а тепер – жодного!..”



Ще, здавалося, зовсім недавно кожна сім'я в Україні передплачувала в середньому по 5-6 періодичних видань. Тепер це видається фантастикою... Про це говорять мільйони літніх громадян.

Сучасний матеріальний стан переважної більшості пенсіонерів призвів до вимушеної, практично повної відмови від передплати періодичних видань цією категорією населення. За винятком 2-3 % більш забезпечених людей пенсійного віку, практично всі пенсіонери позбавлені можливості читати газети та журнали.

Частина цієї багатомільйонної маси ще якось викраюють скромні кошти для того, щоб купити газету в кіоску, хоча це – не завжди ті видання, де вони можуть знайти відповіді на питання, що їх найбільше цікавлять. Та й придбання газет у роздріб носить нерегулярний характер. Що ж стосується журналів, то такі періодичні видання взагалі пенсіонерам недоступні.

Всеукраїнська асоціація пенсіонерів (ВАП), прагнучи прилучити людей похилого віку до активного життя, підвищити їхню соціальну роль у суспільстві, вирішила організувати випуск періодики таким чином, щоб кожен член Асоціації мав змогу їх читати. Спільно з ДП "Видавничий дім "ІН-ФОЦЕНТР" ВАП видає періодичні та разові видання, які безплатно надаються членам Асоціації. Ні в розріб, ні в передплату видання ВАП поки що не надходять.

З квітня 2002 року почав виходити журнал ВАП "Наше покоління", а з березня 2003 року – газета "50 плюс" – газета для тих, кому 50 і

більше.

У збірнику „Кроки назустріч” в рамках Програми знижок на товари та послуги для членів Асоціації, видаються каталоги підприємств, організацій та установ, які беруть участь у згаданій програмі. Випускаються також спеціальні каталоги, серед яких слід назвати такі: "Каталог средств передвижения и ухода в домашних условиях за больными и пожилыми людьми"; "Каталог засобів пересування та догляду за хворими, які перенесли інсульт" та інші.

Теперішній стан інформаційного простору в Україні характерний надзвичайною політизацією, внаслідок чого пенсіонерам важко знайти конструктивну й незаангажовану інформацію, що відповідала б на практичні питання їхнього буття.

Створити систему інформування членів ВАП, незалежну від політичної кон'юнктури, орієнтовану на висвітлення актуальних проблем старшого

покоління, – таку мету поставила перед собою Рада Всеукраїнської асоціації пенсіонерів. При цьому були враховані також і побажання самих членів Асоціації, які засуджують такі негативні явища в сучасних засобах масової інформації, як нагнітання соціально-психологічного напруження, смакування способу життя злочинного світу, сцен насилля й жорстокості, прояви чужих для українського народу моральних цінностей.

Іншим важливим моментом під час розробки Програми інформаційного забезпечення членів ВАП стала соціально-економічна ситуація в країні, де мільйони її громадян через нестатки позбавлені можливості передплачувати пресу.

У 2002 році ВАП започаткувала свій сайт в Інтернеті www.uaip.org (він тепер подається українською, російською, англійською та німецькою мовами).

Позитивно сприйняли літні люди ініціативу ВАП щодо залучення пенсіонерів до вивчення комп'ютерної грамотності. В цьому плані показовим став досвід співпраці ВАП з освітніми та місцевою владою в Радивилівському районі Рівненської області. ВАП сприяла разом з районною державною адміністрацією створенню і обладнанню комп'ютерного класу в Радивилівській середній школі, де вперше була впроваджена наша Програма „Діалог покоління”. А освітяни дали змогу пенсіонерам у позаурочний час відвідувати комп'ютерний клас, де вони під шефством своїх онуків оволодівають комп'ютерною грамотністю. Така співдружність активно впливає на моральний клімат у суспільстві, сприяє гармонізації відносин між різними віковими групами населення, а в кінцевому підсумку – має позитивне позначитися на процесах згуртування нації, побудови громадянського суспільства.

Олег КРАВЧЕНКО,
головний редактор видань ВАП.

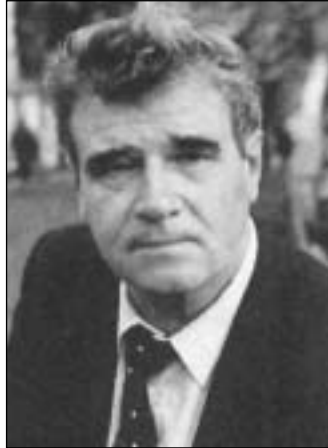


Знайомтесь! Із робіт, поданих на конкурс

МАРШ СИВИХ ОПТИМІСТІВ



Слова і музика Євгена Черевченка



Переклад українською мовою Володимира Морданя

У грудні - морозець,
а в лютому - сніги.
Краплини збуджені до
березня вертають.
Весняний спів птахів
Вже квітнем забринів.
Збагни життя своє,
Що спокою не знає.

Попереду завжди
Весняний водограй
Навчає нас любить
Усупереч досадам.
Надіятись, що знов
Далекий небокрай
Очима юності
Побачимо ми радо.

Життя нестримний лет
Нас кличе уперед.
Узимку жди весни,
Весною прагнеш літа.
Тож, друже, не сумуй,
До щастя ти прямуй,
Щасливу зіроньку свою
Щоб засвітити.

Попереду завжди
Весняний водограй
Навчає нас любить
Усупереч досадам,
Надіятись, що знов
Далекий небокрай
Очима юності
Побачимо ми радо.

У грудні - морозець,
а в лютому - сніги.
Краплини збуджені до
березня вертають.
Весняний спів птахів
Вже квітнем забринів.
Збагни життя своє,
Що спокою не знає!



Рада Всеукраїнської асоціації пенсіонерів оголошувала конкурс на кращу пісню про літніх людей „Ще послужить Україні сивочоле покоління”. Як відомо, термін подання робіт закінчився 15 вересня ц. р.

Жюрі підбило підсумки конкурсу й вирішило: першу премію не присуджувати нікому; другу премію присудити за пісню „Марш сивих оптимістів” на слова і музику члена ВАП Євгена Черевченка, переклад українською члена ВАП Володимира Морданя у виконанні заслуженої артистки України Світлани Мирводи; конкурс продовжити до 1 вересня 2007 року.

Сьогодні ми представляємо пісню „Марш сивих оптимістів”.



Увага! КОНКУРС!

„Ще послужить Україні сивочоле покоління”

Конкурс на кращу пісню про літніх людей

Всеукраїнська асоціація пенсіонерів (ВАП) та газета „50 плюс” оголошують творчий конкурс на кращу пісню про літніх людей, у якому можуть взяти участь як професійні композитори, музиканти, вокалісти, ансамблі, хори, так і аматори.



Метою конкурсу є утвердження високої ролі й місця літніх громадян у житті суспільства, виховання поваги до людей похилого віку, запобігання дискримінації за віковою ознакою, вшанування ветеранів праці й бойових дій, прищеплення молоді кращих рис, притаманних старшому поколінню.

На конкурс приймаються пісні, створені у 2005 – 2006 році, які відповідають його меті і надіслані до оргкомітету в записаному на дисках CD вигляді, а ноти й текст – надруковані на папері формату А4. До диску, нот і тексту пісні додається заява про участь у конкурсі, підписана авторами музики й слів пісні, а також виконавцями (солістами, керівником хору). Форму заяви див. на сайті ВАП www.uarp.org (розділ „Культурна програма”).

Термін подання робіт – до 15 вересня 2007 року.
Оргкомітет підіб'є підсумки до 1 жовтня 2007 року – Міжнародного Дня людей похилого віку.

Переможці конкурсу отримають дипломи й премії:
за 1 місце – 1000 грн.;
за 2 місце – 300 грн.;
дві заохочувальні премії – по 100 грн.

Страви української кухні

Цілюща сила трав

Крученики волинські

(тут і далі норми наведені з розрахунку на 5 порцій).

Яловичину нарізають тонкими шматочками, відбивають і солять. На кожний шматочок кладуть тушену капусту, згортають у рулончик, перев'язують ниткою, панірують у борошні та обсмажують. Крученики вкладають в жаровню, кладуть на них тоненькі скибки сала, заливають м'ясним бульйоном і тушують до готовності. Готові крученики звільняють від ниток. Подають з з шматочками сала й соусом, в якому вони тушилися.

Яловичина (бокова й зовнішня частини задньої ноги) - 1,3 кг; капуста білокачанна свіжа - 1 кг; цибуля - 80 г; томат-пюре - 75 г; жир - 35 г; цукор - 8 г; оцет 9%-ний - 15 г; борошно пшеничне - 35 г; сало - 165 г; лавровий лист - 1 г; перець духмяний - 1 г; зелень петрушки та кропу по - 20 г.

Карасі в сметані

Чищену, потрошену, з видаленими жабрами рибу, як слід промивають, обсушують рушником, посипають сіллю та перцем, обвалюють в борошні й смажать до рум'яного кольору. Перекладають у жаровню, обкладають кружальцями смаженої картоплі, заливають сметаною, посипають сухарями, додають трохи олії й ставлять у духовку.

На 3 кг карасів - 400 г олії, 100 г пшеничних сухарів, 125 г пшеничного борошна, 2 кг сметани, 2 кг картоплі та 200 г коров'ячого масла.

Рибні товченики

Філе риби (судак, щука або тріска) пропускають через м'ясорубку разом з цибулею, додають борошно, сіль, перець і перемішують. З отриманої маси ліплять кульки, відварюють їх і подають з гарніром, поливши

Смачного!



коров'ячим маслом.

Рибне філе - 700 г; цибуля - 50 г; борошно пшеничне - 30 г; масло коров'яче - 50 г; лавровий лист - 2 г. До гарніру (картопля, капуста тушкова) додають зелень.

Чумацька каша з грибами

Очищені й промиті білі гриби ріжуть невеликими шматочками й смажать на салі з цибулею до напівготовності. Водночас промита пшоно варять теж до напівготовності і в гарячому стані змішують зі смаженими грибами та цибулею, ставлять у духовку й варять до готовності. Готова каша має бути розсипчастою. Подаючи до столу, кашу посипають дрібно накришеною м'ятою.

На 2 склянки пшоно - 1 кг сушених грибів, 1,5 цибулини, 100 г сала, 1,5 чайної ложки дрібно нарізаної м'яти.

Гіркий полин ще називають вермутом або вдовиною травою (латинська назва – артемізія абзінтум). За легендою ця трава носить ім'я бідної дівчини – красуні Полин, яка відмовилася стати дружиною жорстокого багатія Ковилу. Рятуючись від переслідувачів, попросила вона допомоги у степу.

Так серед зеленого степового різотрав'я звився сивий від горя, з гірким присмаком дівочих сліз, але з приємним запахом кущик полину.

Знайомство людей з цілющим полином відбулося дуже давно. Вже стародавні єгиптяни використовували його цілющу силу. Шанували його й грецькі лікарі. Тоді вважалося: якщо подорожній прив'яже пучок полину до ноги, то не відчуватиме втоми, а коли траву покласти під голову – швидко заснеш. Мореплавці брали полин із собою, щоб рятуватися від морської хвороби.

У Київській Русі прихильно ставились до полину, вважали його чарівною травою, здатною вберегти від нечистої сили. Широко використовували й для лікування: зцілювали жіночі хвороби, застосовували як сечогінний засіб та засіб від нирковокам'яної хвороби. Рятував він у випадку отруєння опієм, грибами, цикутою, від отруйних укусів. Тоді його приймали всередину.

Для лікування щитовидної залози прикладали до зоба (траву розтирали із салом). Щоб зменшити болі в печінці, шлунку, селезінці, до тіла (в ділянці хворого органу) накладали полин у вигляді пов'язок. Такі ж пов'язки робили на випадок застарілого запалення очей та крововиливів у очне яблуко. Пара з полину вважалася одним із кращих засобів від болю у вухах. Сік полину допомагав позбутися лихоманки.

Наші предки широко вживали відвари полину гіркого для поліпшення роботи шлунку. А

ще від отруєнь, проносів, жовтянки, болю в печінці, жовчому міхурі, від недокрів'я, безсоння, як сечогінний, вітрогінний засіб (у вигляді чаю: на півлітра води – чайна ложка подрібненого полину. Заварити й настояти 10 хвилин, пити по дві чайні ложки за півгодини до їжі).

Такий чай п'ють також (упродовж двох тижнів), аби позбутися круглих глистів. Пити вранці й перед сном, заїдаючи свіжою морквою. Гостриків знищують клізмочками з відвару полину.

Полином лікують також екземи та опіки від рентгенівських променів.

Однак, користуючись полином, треба пам'ятати: летка олія гіркого полину збуджує центральну нервову систему. Тривале, надмірне вживання може спричинити судоми, конвульсії та галюцинації. А спиртові настоянки полину – отруйні, призводять до розладу нервової системи. „Полинова горілка” викликає полинову епілепсію. Тож марно у народній медицині вживають відвари, чаї та водні настої.

В суміші із чебрецем полин рекомендують для лікування алкоголізму. Одну частину полину і чотири чебрецю (1:4) подрібнюють, змішують і заварюють – чайна ложка на склянку окропу. Настояють 10 хвилин, проціджують і приймають по столовій ложці перед уживанням їжі. Курс лікування – два-три місяці.

Полин є чи не найкращим засобом для лікування ран. Свіжий сік трави швидко зупиняє кровотечі, прискорює гоєння. Свіже листя прикладають до місць крововиливів, вивихів, розтягнення сухожиль. До ураженого чи забитого місця прикладають листя, потовчене до однорідної маси. Від укусів бджоли, оси чи комара теж допоможе полин (прикласти листя).

Не забувайте влітку та восени заготувати цю чудову цілющу рослину.

Рецепти Євгена Товстухи Відвари при захворюваннях крові

Відвар при раку шлунка, стравоходу, прямої кишки

Корені цикорію дикого 200 г; Плоди шишшини коричневої 100 г; Плоди глоду колючого 100 г; Корені з кореневими синюхи блакитної 100 г; Трава материнки 100 г; Трава м'яти перцевої 100 г; Листки подорожника великого 100 г; Листки первоцвіту весняного 100 г; Листки медуни лікарської 100 г;

Листки омели білої 200 г; Корені ехінацеї пурпурової 100 г; Корені з кореневими родовика лікарського 100 г; Трава підмаренника справжнього 100 г; Корені кульбаби лікарської 100 г; Листки кропиви дводомної 100 г; Листки м'яти перцевої 100 г; Корені медуни лікарської 100 г; Плоди шишшини коричневої 100 г; Трава чистотілу звичайного 200 г; Корені оману високого 100 г; Листки кропиви дводомної 100 г; Квітки та листки гречки посівної

100 г; Трава підмаренника справжнього 100 г; Листки первоцвіту весняного 100 г; Трава золототисячника звичайного 100 г; Трава вересу звичайного 100 г; Трава буквиці лікарської 100 г; Трава барвінку малого 200 г; Корені лопуха великого 100 г; Трава дерев'яного звичайного 100 г; Листки та квітки барбарису звичайного 100 г; Квітки глоду колючого 100 г; Листки кропиви дводомної 100 г; Насіння льону посівного 100 г; Трава звіробою звичайного 100 г; Листки підбілу звичайного 100 г;

Посміхніться!

Карикатури з Росії



Анекдоти

- Лікарю, скажіть чесно: ці ваші цілючі трави приносять якусь користь?
 - А як же! Нещодавно я купив синові дачу, а донці будує котедж.

Продавщиця до підлітка: "Хлопчику, а ти впевнений, що тебе просили купити 200 грамів картоплі і два кілограми цукерок?.."

Хірург запитує дерматолога:
 - Чому ти обрав саме спеціальність дерматолога?

- Тому що, на відміну від хірургів, нас, дерматологів, ніхто не будить вночі, до того ж наші пацієнти ніколи не помирають від своїх хвороб і дуже рідко від них одужують...

"Синку, - каже мати зіграй ще раз на піаніно гама. А я тобі завтра морозиво куплю". Батько: "А як не зіграєш, я тобі сьогодні два ескімо куплю!"

Табличка в зубопротезному кабінеті:
 "Бог дає нам зуби двічі в житті. А втретє за них уже доводиться платити".

Афоризми

В автобусі завжди багато вільних місць, якщо він їде у зворотньому напрямку.

Людство увійшло у таку високу фазу розвитку, що про його майбутнє говорять упевнено тільки астрологи.

Потрібні комірники віком до 20 років.

Безсоння - це коли не можеш спати навіть на службі.

У кожній лікарні є два види пацієнтів: одні серйозно хворі, інші скаржаться на харчування.

Бюджет - це економічна проблема: як у всіх відібрати, щоб кожному додати.

Якщо тобі твій лікар радить змінити звички, насамперед зміни лікаря.

50 плюс

ГАЗЕТА
 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
 АСОЦІАЦІЇ
 ПЕНСІОНЕРІВ

ДЛЯ ТИХ, КОМУ
 П'ЯТДЕСЯТ І БІЛЬШЕ

Засновник: ВГО ВСЕУКРАЇНСЬКА
 АСОЦІАЦІЯ ПЕНСІОНЕРІВ (ВАП)

Видавець: ДП "Видавничий дім "ІНФОЦЕНТР"

Шеф-редактор Володимир ДЗЬОБАК

Головний редактор Олег КРАВЧЕНКО

Літредактор-коректор Людмила ДИКА

Дизайн і верстка Максим ТЕРЕЩЕНКО

Розміщення реклами в газеті — через ДП "Видавничий дім "ІНФОЦЕНТР"

Реклама: тел. (044) 417-24-28; факс (044) 417-52-60

Редакція газети не завжди поділяє думки авторів.

Відповідальність за зміст рекламних публікацій несе рекламодавець.

При передруку матеріалів посилання на "50 плюс" обов'язкове.

Газета надається безплатно членам ВАП. Підписано до друку 21.09.2006.

Адреса редакції та видавця: 04071, Київ, вул. Нижній Вал, 21, ВАП.

Тел. (044) 417-24-28; факс (044) 417-45-27.

E-mail: okra@uol.ua http://www.uarp.org

Друк: „Юнаф“, м. Київ, вул. Костянтинівська, 73. Тираж 25 000 прим. Зам. № 30.